

Jacke Sjödin

Snuvad på resan

Kanske är det svininfluensan. Tro-
ligen är det bara Sjödininfluensan.
Hur som helst har jag dragit på mig
en rejäl höstförkylning. (Läs: Barnen
har dragit hem den från dagis!) Det
är de klassiska symptomen med
ymnigt näsdropp, molande huvud-
värk och halsmandlar stora som
biljardbollar så man längtar efter
att få frukostfrallan intravenöst. Och
dessutom nyser jag några gånger
i timmen så att ekorrama faller ur
träden på toten.

Men det är inte bara av ondo. En
höstförkylning kan faktiskt leda
till roliga saker också. Till exempel
när jag ringde till SJ för att beställa
en tågbiljett och kom till deras
röststyrda telefontjänst.

Kanske har ni ringt denna tjänst nå-
gon gång. Om inte annat ska ni göra
det, för det kan vara överraskande
roligt. Man ringer det klassiska
numret 0771-757575, knappar sig
sedan fram till den röststyrda tjäns-
ten där en datoriserad dam hälsar
en välkommen, och sedan är det
bara att svara klart och tydligt på
alla frågor som ställs av maskinen.
Hon frågar varifrån och vart man vill
resa, och så säger man det, varpå
hon kan berätta precis när tågen
går och om det är en massa byten
och grejer. Det funkar faktiskt riktigt
bra. Och det är aldrig 47 minuters
väntetid heller.

Men en förkylning kan ställa till
det...

Jag ringde jag denna tjänst för att
hitta ett lämpligt tåg för resan Upp-
sala - Sundsvall. Apparaten hälsade
mig välkommen och frågade sedan
som vanligt: "Varifrån och vart vill
du resa?". Men exakt i den stunden
- just när jag skulle berätta om mina
resplaner för den datoriserade lady
i telefonen - kände jag att det bör-
jade killa i näsan... Jag kände att jag
alldeles strax skulle vara tvungen
att brista ut i en nysning! Och jag
hann tänka att detta kanske skulle
kunna inverka menligt på mitt sätt
att berätta om mina resplaner för
min datorkompis. När hon frågat sin
fråga klart, så killade det enormt i
näsan, så jag skyndade mig att sva-
raa "Uppsala-Sundsvall", och sedan
nös jag en dånande höstnysning så
tapeterna rullade ihop sig omkring
mig i rummet.

Då blev min datoriserade kamrat
alldeles tyst. Det brukar hon inte bli.
Hon brukar leverera sitt repriseran-
de svar "Från Uppsala till Sundsvall,
stämmer det?" och därpå börja
fråga om resdagar och sådant. Men
den här gången dröjde hon flera
sekunder med upprepningen av
min resväg. Men till slut kom hon
tillbaka igen och sa:

"Du vill åka från Uppsala till Nässjö,
stämmer det?"

Det kom så oerhört överraskande!
Och i samma stund som hon sa
det, så insåg jag att en nysning ju
faktiskt låter ganska exakt som
orten Nässjö. Datorn hade dröjt

med svaret eftersom hon då - högst
förståeligt - grubblade och tänkte:
"Vad sa killen? Vart fan ville han
åka???", samtidigt som hon letade
vilt bland sina inprogrammerade
ettor och nollor efter den ort som
kunde tänkas stämma överens med
det jag nyss uttalat i telefonen. Och
så drog hon till med Nässjö!

Jag skrattade så jag tjöt där i min
ensamhet, men min datorvän för-
stod inte alls det roliga. Hon malde
bara på med sitt neutrala: "Stäm-
mer det?" om och om igen.

Nässjö!
Prosit.

Jacke Sjödin